

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 14.Gf.40.282/2022/8.

I. rendű felperes: felperes1 (cím1)

II. rendű felperes: felperes2 (cím1)

A felperesek képviselője: dr. Lajos Sándor ügyvéd (cím2)

Az alperes: alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője: Törös Ügyvédi Iroda (cím4; ügyintéző: dr. Törös Judit ügyvéd)

A per tárgya: szerződés érvénytelenségének megállapítása

A fellebbezést benyújtó fél: alperes

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 64.P.22.574/2020/50.

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét megváltoztatja és a keresetet elutasítja.

Kötelezi egyetemlegesen a felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg az alperesnek 318.000 (háromszáztizennyolcezer) forint + áfa ügyvédi munkadíjból és 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetékből álló együttes első- és másodfokú perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra 661.200 (hatszázhatvanegyezer-kettőszáz) forint feljegyzett kereseti illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

I.

[1] A felperesek módosított keresetükben az alperessel "n"1 (a továbbiakban: Hitelszerződés1.) és "n"2 (a továbbiakban: Hitelszerződés2.) azonosító számokon kötött szerződések érvénytelenségének megállapítását kérték az árfolyamkockázat viselésére vonatkozó rendelkezések tisztességtelensége folytán a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 209. § (1) és (4) bekezdése, valamint 209/A. § (2) bekezdése alapján. Az érvénytelenség jogkövetkezményeként a szerződések érvényessé nyilvánítását és az egyes szerződések vonatkozásában őket terhelő tartozás összegének megállapítását kérték a hitelszerződés1. esetében 6.812.703 forint, a hitelszerződés2. esetében 4.207.232 forint összegben.

II.

[2] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult arra tekintettel, hogy az árfolyamkockázat körében adott tájékoztatás megfelelő volt.

III.

[3] Az elsőfokú bíróság közbenső ítéletében megállapította, hogy az I-II. rendű felperesek és az alperes között 2006. május 11-én megkötött, "n"1 azonosítószámú és a 2007. augusztus 6-án létrejött, "n"2 azonosítószámú hitel-, zálog- és készfizető kezesi szerződés bank1 svájci frank magánhitelhez megnevezésű, svájci frank alapú szerződéseknek az árfolyamkockázatot korlátlanul az I. és II. rendű felperesekre terhelő rendelkezései tisztességtelenek, ezért a szerződések érvénytelenek.

III.1.

[4] A fellebbezés szempontjából releváns tényként állapította meg, hogy a felek 2006. május 11. napján 63.600 CHF, 2007. augusztus 6. napján 35.800 CHF vonatkozásában kötöttek devizaalapú kölcsönszerződést azzal, hogy annak célja magáncélú felhasználás.

[5] Mindkét szerződés aláírásakor a felek kockázatfeltáró nyilatkozatot is aláírtak a devizahitelek árfolyam- és kamatkockázatával kapcsolatban. A kockázatfeltáró nyilatkozatok tartalmazták, hogy „A forinttól eltérő devizanemben történő hitelfelvétel előre pontosan nem becsülhető devizaárfolyam és kamatkockázat tudatos felvállalását jelenti a hitel devizanemétől függően, a hitel teljes, vagy adott esetben részleges futamidejére vonatkozóan. Erre tekintettel az ügyfeleink által megkötni kívánt devizahitel szerződéssel kapcsolatban az alábbi, piac által indukált kockázatokra hívjuk fel a figyelmet: a hitel futamideje alatt árfolyam elmozdulások a nemzetközi pénzügyi és a forintpiaci helyzete változásától függően bármikor, előre meg nem becsülhető gyakorisággal, irányban és mértékben következhetnek be. Az árfolyam változás hatására változhat, kedvezőtlen esetben akár jelentős mértékben megnövekedhet mind a tőketartozás, mind a törlesztő részlet forintban számított összege. További kockázatot jelent változó kamatozású hitelkonstrukciók esetében, hogy a deviza árfolyamváltozástól függetlenül a hitel devizanemére irányadó nemzetközi pénzügyi kamatok is változhatnak, és a változás akár a forintkamatok változásával ellentétes irányú is lehet. Kedvezőtlen irányú kamatváltozás az árfolyam változatlansága esetén önmagában is növelheti a törlesztő részletek összegét. Ugyanakkor az árfolyam és a kamat bármilyen irányú változása akár együttesen is bekövetkezhet, ami kedvezőtlen esetben a forintban számított adósságterhek kumulatív növekedését eredményezheti.”

[6] A kockázatfeltáró nyilatkozatot a felperesek aláírták, tudomásul vették és úgy nyilatkoztak, hogy a devizahitel szerződéseket az abban foglaltak ismeretében, a piac által indukált esetleges kockázatok felelős mérlegelésével kötik meg.

[7] A felperesek a hitelszerződésben írt kötelezettségeiket nem teljesítették, ezért az alperes 2011. május 18. napján a szerződéseket felmondta.

III.2.

[8] Közbenső ítélete jogi indokolásában az elsőfokú bíróság előrebocsátotta, hogy a perben nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy az I. rendű felperes jogi diplomával rendelkezik, mert a jogi végzettség a devizaszerződések lényegadó tulajdonságának ismeretét, az árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatás „megfelelőségének értelmezhetőségét” nem feltételezi automatikusan.

[9] Kifejtette, hogy a szerződések 2. és 6.4. pontjait összevetve a szerződések egészének tartalmával az volt megállapítható, hogy az árfolyamkockázat vagyoni hatásait teljes mértékben az adósok viselik. A 2/2014. PJE határozatra utalva rámutatott, hogy a kölcsönszerződés azon rendelkezése, amely szerint az árfolyamkockázatot korlátozás nélkül a fogyasztó viseli, a főszolgáltatás körébe tartozó szerződéses kikötés, amelynek tisztességtelensége a 93/13/EGK irányelv 4. cikk (2) bekezdése, illetve a régi Ptk. 209. § (5) bekezdése alapján csak akkor vizsgálható, ha az nem világos és nem érthető. Az árfolyamkockázatra vonatkozó feltételek tisztességtelenségének vizsgálata során az irányelv

rendelkezéseiből és az azt értelmező uniós ítélkezési gyakorlatából, így a C-51/17., C-227/18., C-186/16., C-26/13., C-126/17., C-619/19. és C-212/20., valamint a C-776/19. és C-782/19. számú egyesített ügyekben hozott ítéletekben megállapítottakból indult ki.

[10] Álláspontja szerint az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás akkor tekinthető megfelelőnek, ha abból a fogyasztó számára kétséget kizáróan kiderül, az árfolyamkockázat korlátozás nélkül őt terheli, a kedvezőtlen árfolyamváltozásnak nincs felső határa és az a futamidő alatt is reálisan bekövetkezhet, továbbá, hogy a forint árfolyamának súlyos leértékelődése, illetve a devizakamatlábak emelkedése milyen hatást gyakorol a törlesztőrészek összegére és ezáltal a fogyasztó gazdasági helyzetére. Az egyensúlytalan helyzetet azért tartotta megállapíthatónak, mert a szerződések a felperesek számára nem biztosítottak egyoldalú, a saját jövedelmük szerinti devizanemre való áttérést lehetővé tevő módosítási jogot. A pénzügyi intézmény jóhiszemű eljárása esetén az átláthatóság követelményét a fogyasztóval szemben tiszteletben tartva nem számíthat arra, hogy a felperesek az egyedi megtárgyalást követően elfogadják az ilyen szerződési feltételekből eredő aránytalan árfolyamkockázatot.

[11] Megállapította, hogy az árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatás nem megfelelő, mert abból nem derül ki világosan, hogy a kedvezőtlen árfolyamváltozásnak nincs felső határa, sem pedig az, hogy az a futamidő alatt is bekövetkezhet. A felperesek alappal feltételezhatték, hogy az árfolyamingadozás hosszabb távon kiegyensúlyozott képet mutat. Az árfolyamkockázatot a felperesekre terhelő kikötés átláthatósága azért hiányzik, mert a szerződések kikötéseinek kumulatív hatása, annak mechanizmusa nem volt ismert a szerződéskötéskor. Az így kialakult jelentős egyenlőtlenség körében utalt a C-415/11. számú ügyre és kiemelte, hogy a szerződéses konstrukció nemcsak a forint-svájci frank szokásos pénzügyi keretek között kialakuló, hanem valamennyi szerződéskötést követő okra visszavezethető ingadozását a felperesekre kívánta hárítani.

[12] Mindebből következően megállapította, hogy a perbeli megállapodásoknak az árfolyamkockázat korlátlan viselésére vonatkozó rendelkezései tisztességtelenek, ennek okán az egész szerződés érvénytelen a régi Ptk. 239. § (2) bekezdése értelmében.

[13] Utalt végül arra, hogy a felperesek többszöri bírósági felhívást követően terjesztették elő a jogkövetkezmények levonására irányuló kérelmüket és az ahhoz kapcsolódó elszámolásukat, a 2014. évi XL. törvény (a továbbiakban: DH2. törvény) 37. § (3) bekezdése az elszámolás előterjesztésére nyitva álló határidő elmulasztását azonban nem jogvesztő határidőként szabályozza.

IV.

[14] Az elsőfokú közbenső ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést annak megváltoztatása és a kereset elutasítása, másodlagosan annak hatályon kívül helyezése és az

elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára történő utasítása iránt.

[15] Nem értett egyet az elsőfokú ítélet következtetéseivel, álláspontja szerint az árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatás világos és érthető volt, magában foglalta az árfolyamváltozás lehetőségéről és annak a törlesztőrészletre gyakorolt hatásáról szóló tájékoztatást. Abból megállapítható, hogy az árfolyam bármilyen irányba, határ nélkül változhat, az árfolyamkockázat pedig a felpereseket terhelte. A tájékoztatás alapján az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő fogyasztó számára világos kellett, hogy legyen, a devizaalapú hitelkonstrukció vonatkozásában a svájci frank és a forint egymáshoz való viszonya, hogy annak változása kihatással van a fizetési kötelezettségére, és előfordulhat, hogy a vállalt teher gazdaságilag nehezen viselhetővé válik.

[16] A perbeli kockázatfeltáró nyilatkozatok megfeleltek a bírói gyakorlatnak, e körben utalt a Kúria Gfv.VI.30.411/2021/2. számú és a BH2022. 103. számú eseti döntésben foglaltakra. Felhívta a figyelmet arra is, hogy az árfolyam és a kamat bármilyen irányú változása akár együttesen is bekövetkezhet, ami kedvezőtlen esetben a forintban számított adósságterhek kumulatív növekedését eredményezheti. Az elsőfokú bíróság tévesen és alaptalanul állapította meg, hogy a tájékoztatás nem tartalmazza, az árfolyamváltozás a futamidő alatt is bekövetkezhet, illetve, hogy annak nincs felső határa, az korlátlan.

[17] Kifejtette, hogy amennyiben egy szerződés nem biztosít a fogyasztó számára egyoldalú szerződésmódosítási jogot, az egyrészt nem alapozhatja meg a szerződés érvénytelenségét, másrészt nem jelenti azt, hogy adott esetben a felperesi fogyasztók ne kezdeményezhetnék a perbeli szerződések forintosítását.

[18] Az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló kérelmét arra alapította, hogy a felperesek az elsőfokú bíróság többszöri felhívása ellenére sem tettek határidőben eleget a DH2 törvény 37. §-ában foglalt kötelezettségüknek, összegszerű igényüket csak késedelmesen terjesztették elő. Erre tekintettel a bíróságnak a beadvány bevárása nélkül kellett volna ítéletet hoznia az akkor még fenntartott további kereseti kérelem vonatkozásában.

V.

[19] A felperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték, annak helyes indokai folytán. Fenntartották az általuk korábban előadottakat és utaltak a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa Jpe.I.60.015/2021/15. számú határozatában foglaltakra. Álláspontjuk szerint megalapozottan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az árfolyamkockázati tájékoztató nem felel meg az EUB C-26/13., C-186/16., C-51/17. számú döntéseiben részletesen kifejtett világosság, érthetőség és átláthatóság követelményének. Nem tartalmazta, hogy a kedvezőtlen árfolyamváltozás az adóst terhelő pénzügyi kötelezettséget jelentős mértékben megnövelheti, így a gazdasági következmények

sem voltak felmérhetők, valamint arról sem adott tájékoztatást, hogy az árfolyam felperesekre kedvezőtlen változásának nincs felső határa. A perbeli kockázatfeltárás nem tett említést a kamatparitásról és nem tartalmazott semmilyen számítási metodikát a tőke és kamat változására nézve. A szerződés kizárta továbbá annak a lehetőségét, hogy eredménnyel kérhessék a bíróságtól az árfolyamváltozás következményei miatt a régi Ptk. 241. §-ában írt szerződésmódosítást, mivel a fizetési kötelezettséget az árfolyamingadozás következményeire is kiterjedően vállalták. Megjegyezték, a szerződéskötés napján ismerték meg a kockázatfeltáró nyilatkozatot, ezzel összefüggésben pedig az alperesnek kell bizonyítania, hogy a tájékoztatás a szerződéskötést megelőző kellő időben megtörtént.

VI.

[20] Az elsőfokú bíróság közbenső ítéletének jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt az ítéltábla teljes terjedelmében vizsgálta felül.

VII.

[21] Elsődlegesen a hatályon kívül helyezés iránti kérelmet vizsgálta, mert annak megalapozottsága esetén az elsőfokú közbenső ítélet érdemi felülbírálatára nem kerülhetne sor.

[22] Az alperes fellebbezésében az eljárás megismétlését arra tekintettel tartotta indokoltnak, hogy az elsőfokú bíróság nem vonta le az eredménytelen hiánypótlási felhívás DH2. törvény 37. §-a szerinti jogkövetkezményét az általa megszabott határidő elteltét követően, hanem a felperesek késedelmesen előterjesztett jogkövetkezményi kérelme alapján bírálta el a perbeli igény jogalapját. A megjelölt jogszabálysértés azonban fennállása esetén sem tenné szükségessé az elsőfokú eljárás megismétlését, a DH2. törvény 37. §-ában foglaltak szerinti jogkövetkezmény ugyanis az eljárás megszüntetése, ezért a régi Pp. 252. § (2) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezést nem alapozhatja meg (1/2014. (VI.30.) PK vélemény). Utal ugyanakkor az ítéltábla arra, hogy a felperesek, miután eleget tettek az elsőfokú bíróság felhívásában foglaltaknak, a későbbiekben többször pontosították keresetüket, amelyet az alperes érdemben vitatott anélkül, hogy a régi Pp. 146/A. §-ában foglaltak megsértésére hivatkozott volna. Az elsőfokú bíróság így a későbbiekben fenntartott keresetre figyelemmel a 19. sorszámú végzésében foglaltak szerint hívta fel további nyilatkozattételre a peres feleket, ez határozta meg a bizonyítási eljárás kereteit. Közbenső ítéletében ennek megfelelően rögzítette és bírálta el a keresetet, ezért nem volt helye a közbenső ítélet hatályon kívül helyezésének.

VIII.

[23] Az ítéltábla ezért az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét érdemben vizsgálta és megállapította, hogy a fellebbezés alapos.

IX.

[24] Az elsőfokú bíróság a kereset jogalapja körében a releváns tényeket megállapította, érdemi döntésével és annak jogi indokolásával azonban az ítéltábla nem értett egyet.

IX.1.

[25] Az elsőfokú bíróság a perbeli kölcsönszerződések megkötéséhez készített kockázatfeltáró nyilatkozatokban foglalt tájékoztatást helyesen vizsgálta a régi Ptk. 209. § (1)-(2) bekezdései és 209/A. § (2) bekezdésére alapítottn. Következtetéseit azonban az ítéltábla nem osztotta, egyetértett a fellebbezésben foglaltakkal, vagyis azzal, hogy a perbeli tájékoztatás megfelelő volt, abból következett a devizaalapú konstrukcióval járó árfolyamkockázat lényege, a gazdasági következmények előreláthatóságára is kiterjedően.

[26] A Kúria 6/2013. Polgári jogegységi határozatának 3. pontja szerint a pénzügyi intézményt a jogszabály alapján terhelő tájékoztatási kötelezettségnek ki kellett terjednie az árfolyamváltozás lehetőségére és arra, hogy annak milyen hatása van a törlesztőrészletekre. A tájékoztatási kötelezettség nem terjedhet ki azonban az árfolyamváltozás várható irányára, előre nem látható mértékére, a kockázat valószínűségére.

IX.2.

[27] A perbeli tájékoztatás abból indult ki, hogy a forinttól eltérő devizanemben történő hitelfelvétel egy előre pontosan nem becsülhető devizaárfolyam és kamatkockázat tudatos felvállalását jelenti, kedvezőtlen esetben akár jelentős mértékben is megnövekedhet mind a tőketartozás, mind a törlesztőrészlet forintban számított összege, az árfolyam és a kamat bármilyen irányú változása akár együttesen is bekövetkezhet, ez kedvezőtlen esetben a forintban számított adósságterhek kumulatív növekedését eredményezheti, ami a nyilatkozat szövegéből az átlagos fogyasztó mércéjén keresztül megítélt konkrét fogyasztó számára egyértelműen felismerhető volt. A fellebbezésben foglaltak szerint a tájékoztató e körben ténylegesen utalt arra, hogy a hitel futamideje alatt az árfolyameltmozdulások a nemzetközi pénzügyi és a forintpiaci helyzet változásától függően bármikor, előre meg nem becsülhető gyakorisággal, irányban és mértékben következhetnek be.

[28] A tájékoztatás tehát kitért az árfolyam elmozdulásának lehetséges irányaira, a gyakoriságában és mértékében egyaránt jelentkező bizonytalanságra kiterjedően, amiből következett, hogy az árfolyamváltozásnak nincs felső határa.

[29] Tévesen állapította meg ezért az elsőfokú bíróság, hogy nem következett a kockázatfeltáró nyilatkozatból a kedvezőtlen árfolyamváltozás felső határ nélkülsége, valamint, hogy a változás a futamidő alatt bekövetkezhet. További kockázatot jelentett a változó kamatozású hitelkonstrukciók esetében, hogy a deviza árfolyamváltozástól függetlenül, a hitel devizanemére irányadó nemzetközi pénzügyi kamatok is változhatnak és a változás akár a forintkamatok változásával ellentétes irányú is lehet. Az alperes arra hívta fel ezzel összefüggésben a figyelmet, hogy a kedvezőtlen irányú kamatváltozás az árfolyam változatlansága esetén önmagában is növelheti a törlesztő részletek összegét. A 2/2014.

Polgári jogegységi határozat 1. pontjához fűzött indokolás szerint a szerződéses feltételekből és a tájékoztatásból egyértelműen annak kellett felismerhetőnek lennie az „átlagos fogyasztó” mércéjén keresztül megítélt konkrét fogyasztó számára, hogy az árfolyamkockázat korlátozás nélkül kizárólag őt terheli, amely a perbeli esetben teljesült. Az Európai Unió Bírósága C-51/17. számú ítéletének 3. pontjában megfogalmazott világos és érthető megfogalmazás követelményéből eredően tehát az információs hátrányban lévő fogyasztót olyan helyzetbe kellett hozni a szerződéskötéskor, hogy megfelelően fel tudja mérni az árfolyamkockázatot, pontos és érthető szempontok alapján értékelhesse a számára ebből eredő lehetséges gazdasági következményeket (C-26/13. és C-186/16. számú ítélet). A felperesek ennek megfelelően átláthatták az árfolyamkockázat jellegét, a következmények viselésének fizetési kötelezettségükre gyakorolt hatását.

[30] Az árfolyamkockázat alapvetően a kirovó és a lerovó pénznem eltéréséből adódó, szükségképpen és automatikus következmény, ami a devizaalapú kölcsönszerződések jellegéből következik [6/2013. PJE határozat III/2. a) pont; EUB C-51/17. számú ítélet]. Ezen konstrukció esetében az átláthatóság mércéje is az előre nem látható árfolyamváltozás kapcsán ítéltető meg, másrészt a világosság és érthetőség követelményének megvalósulását a kölcsönszerződés megkötésének időpontjában kellett vizsgálni. Ezért nem bír jelentőséggel az elsőfokú ítéletben foglaltakkal ellentétben, hogy a szerződés lehetőséget biztosított-e a futamidő alatt a jövedelemnek megfelelő devizanemre történő áttérésre.

IX.3.

[31] A Kúria Jogegységi Panasz Tanácsának a Jpe.I.60.015/2021/15. számú jogegységi hatályú határozata értelmében a 2/2014. PJE határozat 1. pontja azzal a kötelező (kiegészült) értelmezéssel alkalmazható, amely szerint akkor megfelelő tartalmú az árfolyamkockázatról nyújtott tájékoztatás, ha az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó a tájékoztatás alapján a szerződéshez kapcsolódó árfolyamkockázat tényén és mibenlétén kívül azt is felismerheti és értékelni tudja, hogy a nemzeti fizetőeszköz (a forint) árfolyama a kölcsön nyilvántartásba vétele szerinti deviza árfolyamához képest számára akár jelentős mértékben is kedvezőtlenül változhat, és ezáltal a fogyasztó fennálló tartozásának, a szerződés szerinti ütemezésben esedékessé váló fizetési kötelezettségének mértéke jelentősen megemelkedhet. Az adott esetben nyújtott tájékoztatás azonban ennek is megfelelt, egyértelműnek kellett lennie, hogy az ügyletbe kapcsolódik árfolyamkockázat, amely valós és akár jelentős mértékű is lehet, a kockázatviselésnek nincs felső határa.

[32] A felpereseknek nem vitásan tudnia kellett arról, hogy a devizában megállapított törlesztőrészletek forintban fizetendő ellenértéke akár jelentős mértékben is emelkedhet és ennek vagyoni hatásait teljes mértékben viselik. Személyes meghallgatásakor az I. rendű felperes maga adta elő, hogy a tájékoztatással összefüggésben kérdése nem volt és nem merült fel benne még az árfolyamkockázati tájékoztató megismerése után sem, hogy több időre lenne szükség a megismertek értelmezéséhez. Ezzel egyező nyilatkozatot tett a perben a II. rendű felperes is (Egri Járásbíróság 37.Pk.50.892/2021/5. jegyzőkönyv 3-5. old.). A fellebbezési ellenkérelemben előadottakhoz képest tehát nem volt szükséges további bizonyítás a vonatkozásban, hogy megfelelő idő állt-e rendelkezésre a szerződéskötést megelőzően. Az alperes által megismertetett információk birtokában jelentették ki a

felperesek, hogy az árfolyamváltozásból eredő kockázatok mérlegelése alapján kötnék szerződést. Az árfolyamok jövőbeni alakulása nem kalkulálható, a fogyasztónak nem a későbbi tényleges költségeket kell előre látnia, hanem a kockázatfeltárás eredményeként a mechanizmusból adódó következményekkel kellett tisztában lennie.

IX.4.

[33] A perbelivel azonos tartalmú tájékoztatást egyebekben a Kúria már több ügyben vizsgálta és azt világosnak és érthetőnek találta, amiből az árfolyamkockázat fogyasztó általi viselését előíró szerződéses feltételek tisztességes jellegére következtetett (Gfv.VII.30.197/2019/3., Pfv.I.20.310/2019/6. és Gfv.VI.30.059/2022/5. számú határozatok). Megállapította, hogy a tájékoztató kifejezetten tartalmazza, hogy mind a tőketartozás, mind a törlesztőrészletek forintban számított összege akár jelentős mértékben megnövekedhet az árfolyamváltozás hatására és külön kitér arra, hogy a hitel devizanemére irányadó nemzetközi pénzügyi kamatok változása is kedvezőtlenül befolyásolhatja az árfolyamot.

X.

[34] Mindezekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét a régi Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a keresetet elutasította.

[35] A fellebbezés eredményeként az alperes mind az első-, mind a másodfokú eljárás tekintetében pernyertes lett, ezért a felperesek kötelesek a régi Pp. 78. § (1) bekezdése szerint az alperes első- és másodfokú perköltségének megfizetésére, amely a képvisellet ellátó jogi képviselő munkadíjából, valamint a lerótt fellebbezési illetékből állt. A munkadíjat az ítéltábla a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) és (5), továbbá (6) bekezdése alapján állapította meg, az elsőfokú eljárást tekintve mérsékelt összegben (300.000 forint) az eljárás munkaterhére és a kifejtett képviselleti tevékenységre figyelemmel. A le nem rótt fellebbezési illetékről a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján rendelkezett a felpereseket megillető illetékfeljegyzési jogra tekintettel.

Budapest, 2022. november 22.

dr. Sándor Ottó s. k.
a tanács elnöke

dr.	Vasady	Loránt	Zsolt	s.	k.
dr. Balsai Csaba Zoltán s. k.					
	előadó	bíró			
bíró					

